

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعیم سلیمی- کابل / افغانستان

۲۲ فبروری ۲۰۲۰

افغانستان در معادله تقابل و توازن بحران قدرت

در جهانی که تحت سلطه سرمایه قرار دارد، منافع تمام مؤسساتی چون ملل متحد، اتحادیه اروپا، همچنان منافع طبقات حاکم کشورها به واسطه تقابل، تقاطع و توازن نیروها و منفعت های مادی آنها، دیکته می شوند.

در راستای فرجام دموکراسی ناکام افغانستان که همانا کاپی و دیکته دموکراسی های لیبرال از کنفرانس بن در سال ۲۰۰۱ تا اکنون می باشد، آستان این دموکراسی بحرانهای متعددی بیکارگی این دموکراسی را تجربه نمود؛ باری این دموکراسی در دور قبلی انتخابات ریاست جمهوری حکومت دو سره وحدت ملی را به میان آورد که ناکامی آن برای همگان اظهر من الشمس است، اما بار دیگر کوه میان تهی این دموکراسی در انتخابات ماه میزان سال جاری حمله شد و با تفاوت این که اینبار اطفال دوگانگی (حکومت های موازی) را متولد ساخت که در واقعیت امر سر آغاز اوج فاجعه ناکامی دموکراسی مذکور را با خود به همراه دارد.

آنچه را تا کنون در صحنه سیاسی کشور ما جالب به نظر می رسد این است اعلان حکومت موازی از جانب تیم ثبات و همگرایی در کشور در برابر تیم دولت ساز، سکوت و خاموشی تیم اخیرالذکر را در برابر حالت موجود با خود به همراه دارد، مثل این که آب از جایش تکان نخورده باشد.

دلایل این سکوت به نظر این قلم عبارت اند از:

* - شاید سناریوی چنین حالتی از قبل میان کشور های امپریالیستی بزرگ جهانی (روسیه ، چین ، اتحادیه اروپا) و همچنان همسایگان دخیل در حاشیه جنگ و صلح افغانستان طرح ریزی شده باشد که خود بیانگر همان تقابل و توازن قدرت ها باشد که تجربه تاریخ در جنگ های جهانی اول و دوم و همچنان تشنج ها در تشنجات منطقه ئی در شرق میانه (سوریه و غیره) بار ها صحت آن را به اثبات رسانیده است ؛

* - اظهارات مقامات و سیاستمداران بلند پایه آمریکا در آستانه امضای توافقات صلح قریب الوقوع با تحریک طالبان مبنی بر این که وحدت ملی در افغانستان میسر و ممکن نیست و هم این که گویا توافقات صلح در افغانستان نمی تواند منافع و دیدگاه های کشور های بزرگ و همسایه افغانستان را نادیده بگیرد، خود علامت دیگری است که از طرح ریزی همچو یک سناریو، گواهی می دهد؛

مشابهت نزدیکتر به آنچه را که اکنون در کشور ما اتفاق می افتد با حفظ تفاوت های معین جیوپولتیک و جیو دموگرافیک و موارد متفاوت دیگر می توان در تحولات و رویداد های کشور لیبیا بعد از سرنگونی معمرقذافی زعیم آن کشور از جانب امپریالیسم ایالات متحده آمریکا مشاهده نمود که با پوشیدن پوز بند دیگر کشور های عضو پیمان ناتو رژیم سیاسی موجود در آن کشور را سرنگون نمود که در نتیجه آن نیرو های موسوم به ارتش ملی لیبیا به فرماندهی خلیفه حفتر در تلاش هستند تا دولت مرکزی آن کشور را در طرابلس به تصرف در آورند، منتهی مشابهت موجود را میتوان در این زمینه در داشتن منابع غنی نفت در شرق لیبیا در ساحه تحت کنترل خلیفه حفتر و همچنان منابع عایداتی سرشار کمرگی در شمال افغانستان که آشیانه نفوذ ثبات و هم گرایی را تشکیل می دهد، جست و جو نمود؛ تفاوت موجود در زمینه تا به حال درینجا نهفته است که هنوز از هیچ گونه لشکر کشی ثبات و هم گرایی در برابر ارگ خبری نیست، زیرا که چنین به نظر می رسد معادله حفظ توازن قدرت در هر دو جانب معادله درگیر(ارگ و سپیدار) در حیطه مدیریت آمریکا و متحدان آن قرار دارد ؛ تفاوت دیگر این ستراتیژی را می توان در آن دید که در نمونه مثال لیبیا جامعه جهانی که خود هماهنگ نبوده و میان قدرت های امپریالیستی و سایر کشور های جهان تقسیم شده به درجات متفاوت در این زمینه موضعگیری دارند ، اما در مورد افغانستان هنوز به طور واضح موضعگیری تمامی کشور ها در قبال تاج پوشی "اشرف غنی احمدزی" به سمت رئیس جمهور آینده افغانستان به استثنای حمایت مشروط ملل متحد، اتحادیه اروپا، کویت و هند، وضاحت ندارد و همچنان لازم به یاد آوری است که تا هنوز هیچ کشور به طور صریح الی تحریر مضمون حاضر در قبال تاج پوشی عبدالله عبدالله که تیم ثبات و هم گرایی وی را برنده می داند، موضعگیری ننموده است .

بناءً با در نظر داشت آنچه گفته آمد به نظر این قلم عده ای از روشنفکران کشور ما اعم از چپ و راست آب را نادیده موزه ها را از پا های شان بیرون می نمایند که چندان کار درست و منطقی به نظر نمی رسد ، باید منتظر بود و با تمام شکاکیت عیارانه وضعیت را تحت کنترل داشت تا جزئیات بیشتری درین مورد آشکار شوند .

پایان

دیدگاه بگذارید!